

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelnătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 30 Iuliu.

În Europa înțregă sunt preste 8 milioane de evrei, dintre acestia aprópe 3 milioane trăesc în Rusia. E lucru fôrte natural, că sunt o povară pentru țără, pentru-că de regulă ei nu produc, ci schimbă aceea ce produc alții, așa că din schimb ei trăesc cu mult mai ușor, ca cei ce produc și muncesc.

Din modul acesta de traiu al lor, evreii nicăiri nu sunt bineveduți. Văduț-am pe la anii 1880 prin Germania formându se societăți antisemitice și nimeni altul nu era în fruntea miscărei decât predicatorul curții Stöcker.

Și Ungaria a avut antisemitismul ei, care cu ocaziunea procesului dela Tisza-Eszlár era să ia dimensiuni și mai mari, dar în urmă spiritele s'a mulcomit, și acesta din motive, că mulți domni sunt ađi în pungile evreilor și jôcă după cum flueră ei.

În Viena, capitala Austriei, reprezentanții comunali sunt jumătate antisemiți, și sătui de dragostea evreilor, caută să se emancipeze de influința lor, dar până acum luptă fără succes. În totă lumea deci există un felu de neîncredere față de evrei chiar și acolo, unde ei sunt impretiniți cu cultura europenă, și dacă alianța israelită nu ar versă milioane în fondurile de dispozițiuni ale guvernelor, în pungile diaristilor dela diare mari și cu trecere universală, ba chiar și în busunarele unor diplomați, ei nu ar puté există în Europa nicăiri, nu ar puté sedé în parlamentele țerilor ca deputați, nu ar puté figură ca medici și ca advocați, ci ar trebui să se mulțămescă cu o pozițiune mai de jos.

Banii jôcă rolul principal, și cu ajutorul banilor pusese presa europenă înțregă în mișcare la congresul din Berlin, când România nu voia să scie de emanciparea evreilor, așa cum ei o doriau, și plângerile lor din presă au străbătut până la urechile celor ce erau chemați să așede stipulațiunile contractelor internaționale.

Așa dar evreii sunt ađi un factor în Ungaria, și de ei se ține cont tocmai pentru-că prin istețimea lor au priceput de mult că „banul e ochiul dracului.”

Rusia se vede, că merge pe altă cale acum odată. Nu i pasă nici de sberăturile presei, nici de interpelațiunile ce se fac în parlamentul Angliei, ci voescă să se scuture de o povară atât de grea cum sunt cele 3 milioane de evrei. Evreii din Rusia sunt cu mult mai rămași înapoi ca cei din vestul Europei.

Meserii nu învață, scôlă nu au învățat, lucrul nu le place, ci se indeletnicesc partea cea mai mare

cu vinderea de „wutki” falsificat, stricat în o mie de forme, ca să ardă gâtlegiurile bieților muscali. Guvernului rusesc nu i pôte indiferent aceea cu ce trăesc un popor de 3 milioane, și de aceea a luat măsuri ca să cruțe poporațiunea rurală de mișeliile lor. Și noi acest pas l aprobăm până aici și am dorî ca și guvernul nostru să imiteze pe cel muscălesc.

Este vorba, că evreii au să se dedea la lucrul pământului, să prindă și ei de côrnele plugului, să crească vite și să le pască ei, și atunci nu are nimeni nimica contra lor.

Până-ce trăesc din spinarea poporului, până-ce demoralisază poporul, până-ce în casele lor primesc pentru rachiu bucate furate, găsce și alte cele, nu pot contă la spriginul nici unui om de omenie și la spriginul statelor, cari vor ca sarcinele și bunătățile să se impartă egal pe umerii cetățenilor.

În România sunt 400 mii evrei, și acestia, dacă ar fi conces ca se cumpere case și mori până acum la țără ar fi depozat pre mulți din locuitorii mosteni și i-ar fi făcut proletari.

Cu evreii statul nu se pôte sustinê, ei nu sunt stâlpi puternici ai statului, ei storc fără milă unde numai pot. Principiul lor este a adună averi.

Ungaria va vedé, unde va ajunge cu liberalismul ei. Evreii ocupă terenul, în Budapesta edifică case, în țără înțregă ei normeză negoțul, bursa e pre mâna lor, presa e subvenționată de ei, și dacă ei ađi iau cu inlesnire numele cele mai onorabile ale familiilor cu frumos trecut, la ocaziune binevenită tot ei vor întôrce spatelile celor ce i primesc ađi cu atâta dragoste.

În provincie fac minuni, frumôsa țara a Oltului sémână cu o Palestină.

Că evreii sciu scôte ochii celor dela putere prin aceea, că se fac membrii la „Kulturegylet” este o manevră jidovescă tot lucrul, ei pentru aceea tot nu cetesc nici diare unguresci, nu pôtă corespundința de negoț în limba magiară, fără imbată lumea cu apă rece și e dureros, că acesta cei interesați nu o vêd.

În Rusia de aici incolo vor avé a trăi numai în orașe mari, populațiunea dela țără va fi scutită de vecsațiunile lor și de bună sémă, că vre un milion de evrei vor căută aiea adăpost. Provinciile balcanice se feresc de ei ca de lepră, cât numai pot, și de bună sémă că drumul lor îl vor luă spre Anstro-Ungaria, unde deja ađi sunt preste 1½ milion.

Poporul s'a înmulțit și aiea, emigrările sunt la ordinea ăilei și nu va fi un schimb norocos pentru Ungaria dacă în locul românilor celor vênjoși și în locul slovacilor dela nord, cari merg cu miile

la America, va suferi să se așede evrei, căci acesta ar fi lovitura cea mai mare ce o ar suferi statul. Noi nu suntem antisemiți, nu provocăm la ură contra celor de alt neam și altă rasă, dar ca buni cetățeni ai statului avem datorința de cetățeni ca să apărăm țără de invasiuni jidovesci, până atunci până ce evrei nu-și vor căută alt mod de traiu.

Revista politică.

Convorbirea, ce a avut-o primatela Simor cu colaboratorul dela „Egyetértés”, și despre-care am vorbit mai pe larg în numărul trecut al fôiei nôtre, a fost amănunțit apretiată, atât în presa din monarhie, cât și în presa străină.

Scirile mai nouă sosite dela Roma, nu vorbesc tocmai ca și cum lucrul ar fi cu totul rezolvit. În această privință se comunică diariului „N. Fr. Presse” din Viena următoarele: Comunicările redactorului dela „Egyetértés” despre întrevorbirea cu Simor se consideră în Vatican de premature. Este cu totul neadevărât a vorbi despre o deciziune, cu care s'ar fi ocupat Papa. Ceea-ce posedă în scris cardinalul din Ungaria este simplu o scrisóre a congregațiunei pentru afacerile extraordinare bisericesci, care întru tôte correspunde cu vederile cardinalului, și nimeni, care cunoște organizațiunea bisericeii catolice, nu se va miră de acesta. Nu este ertat a se vorbi despre vre o influință a clerului ungar prin sf. scaun în o afacere, carea nu este regulată numai prin us de mai mulți secol, ci chiar prin autoritatea conciliilor. Papa și membrii congregațiunei nutresc din contră cea mai bună speranță, că un conflict se va încungiu. Pertractările cu regimul ungar nu s'au terminat încă. Sfântul scaun va face totul, întru cât îi ertă organizațiunea bisericească, ca afacerea să se termine pe cale cât mai pacinică.

Diariul „Egyetértés”, reproducând aceste, dice, că este autorizat din loc competent a declară, că ceea-ce a hotărit congregațiunea posedă subscrierea Papei.

În Viena a provocat mare senzațiune faptul, că conducătorul cehilor bătrâni, Dr. Rieger, după-ce a avut o conferință cu conaționalii și amicii sei politici, a cercetat pe prim ministrul Taaffe. Cu ce misiune și în ce scop a venit conducătorulu cehilor bătrâni la Viena, a rămas un secret, dar că venirea sa stă în legătură cu relațiunile încordate dintre cele două partide cehe și cu afacerea pactului de împăcare, numai încape nici o îndoială. Foile opoziționale germane se tem, că se încercă a înduplecă

FOIȚA.

Aforisme, meditațiuni și cugetări filosofice

de ale împăratului roman Marc Aurel după traducerea germână a lui Dr. Albert Wittstock, în românesce de Jeronim G. Barițiu.

(Urmare.)

Pentru ce suflete sêlbatice și lipsite de educațiune să fie în stare a nelinistî un suflet cultivat și luminat? Ce este însă un suflet cultivat și luminat? Acela care cunoște originea și scopul lucrurilor și spiritul, care străbate lumea corpurilor și care în tot timpul administreză universul după anumite secțiuni.

Dacă cutare sau cutare lucru se întâmplă nici prin vre-o răutate din partea mea, nici prin efectul răutății mele, și nici comunitatea nu suferă prin aceea, pentru ce să fiu oare nelinistit? Și ce ar puté atunci suferi ordinea ôversului prin aceea?

Sôrtea cea mai fericită constă într-o bună dispozițiune a sufletului, în aplicări bune și în fapte bune.

În împlinirea datorinții tale să nu-ți pese dacă sgriburi de frig sau te înădușescă căldura, dacă esti somnoros sau ai dormit destul, dacă esti lăudat sau dojenit, dacă ajungi aprópe de mórte, sau suferi ceva é asemenea. Și mórtea este una din problemele vieței nôtre. Este de ajuns dacă o deslegi și pe aceea bine, îndată ce ți se prezintă.

Esaminéză fie-care lucru în fond. Se nu-ți trecă din vedere nici calitatea lui particulară și nici valoarea lui.

Maniera cea mai frumôasă de a-și răsbună asupra cuiva este aceea, a nu răsplătî rău cu rău.

Cautăți totă bucuria și mulțămirea ta, cugetându-te totdeauna la Dđeu a pási dela o faptă de folos comun la alta.

Când vre odată prin forța împregiurărilor ți se va turbură cumva liniscea sufletescă, te întôrce în tine însuți. Nu te lăsa a fi prea mult scos din tact. Pentru-că cu cât te vei reintôrce mai curênd la o

dispozițiune armonică a sufletului, cu atât ți-o vei însuși mai mult.

Dacă în același timp ai avea o mamă adevărată și una vitregă, apoi pe acesta o ai onoră, dar totuși constant ți ai luă refugiu la mama cea bună. Tocmai în aceea-și relațiune te afli tu cu curtea și cu filosofia. Petrece totdeauna la cea din urmă și recrează-te la ea. Prin ea ți va deveni și viața la curte suportabilă și tu însuți vei fi mai suportabil la tine acasă.

Unele se grăbesc a intră în viață, altele a eși din viață și din celea ce sunt în stadiul de înfințare, unele deja au și dispărut. Un fluc continuu de schimbări înoiesce neîncetat lumea, întocmai cum cursul neînterupt al timpului ne pune mereu în perspectivă o durată nețermurită. Cine ar fi deci dispus în acest fluviu, în care nu poți luă pozițiune sigură a te atașă serios pre lângă unul din lucrurile atât de iute trecetóre?

Acosta ar sémână, ca și când cineva s'ar înamora de o vrabie, ce trece în sbor pe dinaintea sa și care la moment dispare din vedere sa.

(Va urma.)

guvernul ca să mijlocască o împăciuire între acele două partide și această presupunere e cu atât mai verosimilă, căci în Praga încă cu mult mai înainte se vorbea despre acest plan, cel al cehii. Acesta însă, după pretensiunile cehilor tineri, nu se poate face decât, dacă limba cehă va deveni limba oficială și se vede, că și Rieger nu e neapărat să lucreze în această direcțiune.

Acosta e și cauza, pentru care foile opoziționale germane, aduc aminte contelui Taaffe, că el a fost totdeauna contrariu ca limba cehă să devină limbă oficială pentru Boemia. Densul s'a exprimat chiar la 1886 astfel: Regimul trebuie să țină tare la regularea limbei oficiale. El recunoște necesitatea ca limba germană să aibă în Austria o deosebită pozițiune ca limbă de mijloc și ca limba pe care o cunosc majoritatea locuitorilor din Austria. Regimul nu se va pune pe un punct de vedere național separatistic, va avea însă în vedere trebuințele singuraticelor țări etc.

Despre pertractările, ce au avut loc între regimul francez și cel englez cu privire la politica colonială comunică diariul parisian „Le Temps” următoarele: Între Franța și Anglia s'au schimbat două declarațiuni. În cea dintâi se învoiesc Franța cu abateri dela declararea din 1862 pentru restabilirea protectoratului englez peste sultanatul din Sansibar. Manat rămâne afară din noua declarațiune, precum s'a marcat în dispozițiunile dela 1862. În a doua declarațiune supune Anglia, carea recunoște protectoratul Francei peste Madagascar, pe consiliul și îndatorirea executării regimului francez. Afară de această recunoștință Anglia sfera de influență a Francei în Africa peste pozițiunile algerice, Senegal și Niger. „Journal des Débats”, carele publică aproape tot acestea, mai adaugă încă următoarele după o telegramă din Londra: Sfera de influență franceză se va mărgini la Ost prin o linie, care începând din Tunisia merge până la lacul Tschat. Marginea sudică începe dela un punct al lacului Tschat pe la Say până la Niger. Acesta linie se va marca îndetaliu ulterior prin o comisiune specială.

Împăratul german după călătoria în Anglia se duce la Helgoland. Călătoria în Anglia e comentată viu de jurnalele engleze și germane și ea dovedește bunele relațiuni, ce domnesc între aceste două state, și cari s'au întărit și prin contractele din urmă în politica colonială.

Datorința preotului de a cuvânta în biserică.

(Începere.)

Spre a satisface acestei grele misiuni, preotul trebuie să fie înzestrat cu următoarele însușiri:

a) Să aibă perfectă cunoștință a sf. scripturi a dogmelor și canoanelor bisericești, ca să nu vină în contradicțiune cu acelea, sau să cadă chiar în eres.

b) Să aibă în vedere gradul de cultură și aplicările ascultătorilor, să le cunoscă toate vișurile și relele lor aplicări, acelea să le combată cu blândețe și să nu eschidă pre ascultători dela posibilitatea, că după îndreptarea vieții va urma și ertarea, adică speranța în îndurarea lui Dumnezeu.

c) Purtarea și ținuta lui între și cu poporul să nu fie așa ca să se poată explica asupra persoanei sale, cuvintele Mântuitorului duse către farisei:

„In scaunul lui Moise șed cărturarii și fariseii, deci tot ce vor dice ei să faceți și pășiți; ăra

după faptele lor să nu faceți; căci ei dic, dară nu fac, pun sarcine asupra poporului, pe cari ei nici cu degetul nu le ating (Math. cap 23 v. 2—5).

Dacă predicătorul va fi cu băgare de seamă la acestea 3 împrejurări mai momentuoase, el poate fi sigur, că cuvintele lui nu vor fi zădărnice și osteneala lui va fi răsplătită.

Nu este consult însă a scote din us cărțile folosite ca cuvântări până acum în biserică, pentru că ar trebui să se înlocuiască cu altele acestea și special cuvântările de la sărbătorile martirilor și altor cuvioși precum: sf. George, Dumitru, Teodor, Niculae, cari toate descriu pre larg martiriul și viața sau biografia lor, greu de tot s'ar pute înlocui cu altele.

Au mai eșit la lumină în timpul din urmă și multe cărți de cuvântări și chiar foi periodice cu de acelea, așa încât s'ar păre că se face o adevărată speculă cu acelea. La folosirea acestora trebuie se fie preotul cu mare băgare de seamă, să scie alege ce e bun și ce e rău; căci acceptându-le en bloc, adică așa precum sunt, va spune lucruri contrare credinței sale.

Afară de cuvântările bisericesti mai sunt cuvântările la înmormântări. Aci i se dă preotului de multe ori și mai bună ocaziune ca în biserică a cuvânta și învăța, fiind că de multe ori are un public mai numeros și de totă etatea, ca în biserică, mai cu seamă când înmormântarea se întâmplă Dumineca sau sărbătore.

Este foarte consult a se pune la o parte propovedaniile vechi și necorespunzătoare, cu ertăciunile lor infinite, și a se compune de preotul cu vântare acomodată după viața răpăsatului, cu care ocaziune se pot da povești și îndreptări înțelepte celor vii.

Mai sunt și alte ocaziuni, când preotul și poate desvolda poveștile și îndemnările sale spre fapte bune, precum la sfîntirea vestimentelor, clopotelor, crucilor, bisericesti, apoi la mese de pomeni și nunte, la ținerea esamenelor cu pruncii de școală și tinerii mea adultă. La toate acestea preotul avînd totdeauna temă și material de vorbit, îndemnând, certând și admoniind cu tact și bună voință, alegîndu și totuna terminii, în care să vorbească, și pădînd întru toate bunacuvîința, silința lui totdeauna va fi bine răsplătită.

G. B.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”

Bucerdea vinosă, în 8 August 1890 n. Dle redactor! Lângă multe calamități, cu cari lupăm și de și, a mai venit și elementele ca să se conjure asupra noastră. În l a curente după prînz s'a aprins un stog de grâu al primariului comunal. Cum? nu se scie! Era o secetă teribilă. Apa secase din fântâni, valea ce curge prin mijlocul comunei secase cu totul, și așa focul nu avu nici o greutate de a lua dimensiuni, cum îi place. Pompe pentru stens focul pe la noi sunt un ce necunoscut, căci și cari sunt, sunt neingrigit și când isbucnesc vre un foc, nu le afli, că unde sunt. Soția primariului se pune să scoată din casă una-alta, începe a duce în celariu și spre mai bună siguranță lasă și doi băieți micuți în celariu. Dar când aduse încă odată nu putu eși nici ea, nici copii din celariu, căci o înădușise flăcările și trebuî să se afle mörtea cu copii cu tot. Așa au cădut jertfă flăcărilor 6 oameni, 54 șuri și case, 54 familii au rămas fără să aibă decât cu ce au fost pe ei la lucru. Ighiul dela noi e de-

parte de un pătrar de oră. Voinicosul de fi-solgaibăru nici nu s'a mișcat să vadă pericolul și miseria. Doi gendarmi au făcut ce au putut ca să nu devină partea din sus a comunei întrăgă pradă flăcărilor.

Asigurați nu au fost decât doi economi, celorlalți cărora li-s'a prefăcut grânele toate în cenușă și nutrețul, sunt lăsați în mîna lui Dumnezeu.

Cucuruzele cu seceta din urmă au rodit foarte slab, cele mai multe au rămas nerodite, pome sunt pre puțin, ăra în vii nu e speranță ca să se poată reșimă cei arși, și aici ajutorul e neapărat de lipsă.

În colonele preșutului d-văstră diar s'a scris mult despre asigurările contra focului și despre folosul ce l pot ave cei nenorociți prin foc. Pre la noi atâtea necasuri are bietul popor îngrămădit pe umerii lui, încât la acesta dare de bună voie rar se poate imbiă, cu toate sfaturile ce s'au dat. Așa nu-i rămâne decât „băta în mână și la drum”, dacă publicul cel mare românesc, nu va veni în ajutoriu. Streinii sunt indiferenți față de nenorocirea noastră. Mai anii trecuți a ars Trăscău! și s'a adunat cu mult mai mulți bani decât era dauna. Pentru arșii noștri în timpul din urmă numai Onor. Direțiune a „Albinei” și pușini marinimoși binefăcători au făcut colecte, cari au prins bine celor ce erau în necas. Și noi apelăm tot la acestia, cari au și inimă și și putere să ne ajute, căci de nu poporul ajunge la marginea desperațiunii nu are nici chiar ce băgă în gură cu copii cu tot, și te ia mila, când îi vezi fără coperiș, împrașcîți pe la rudenii și cunoscuți și avisați la ajutoriu*).

Representanții teologiei științifice din restimpul apologetico-polemic.

(Urmare.)

10. Contimpuran cu Metodie a fost presbiterul Lucian. Cei vechi credeau despre densul, că s'a născut în Samosata (în Siria). După ce a primit o creștere bine îngrijită în Edesa a devenit presbiter și învățătoriu în Antiochia, unde dimpreună cu presbiterul Dorotei a înființat pe la finea secolului al III-lea o școală teologică, cunoscută sub numele de școală antiochiană. În aceasta se cultivă cu predilecțiune explicarea gramaticală-istorică a sf. scripturi, ăra în teologie se urma o direcțiune critică-rațională. La renume și înflorire a ajuns acesta scolar în secolul al V-lea. În sinodul din Antiochia dela anul 269 el a fost aderintele lui Paul Samosateanul, cunoscutului antitrinitar, ăra în secolul al IV-lea din școală lui ese Arie, Eusebie din Nicomedia și alți mulți semariiani, cari se lăudau, că sunt lucianisti, adică învățăceii lui Lucian. Cu toate acestea el se onorează în biserică ca sânt, în urma mörții sale martirice, carea a suferit-o în Nicomedia la anul 311 sub împăratul Maximin. Cu privire la activitatea lui literară avem puține date sigure. Abia Ieronim, dela finea secolului al IV-lea ne spune, că Lucian a scris mai multe cărți, anume: comentare la sf. scriptură, epistole și scrieri dogmatice. Dar din acestea nu ni s'a păstrat nici măcar fragmente. Tot ce a rămas dela el este o recenziune critică a textului grecesc, a T. V. și N., carea făcută de el s'a lăfit din Antiochia peste Siria, Asia mică până la Constantinopolea, și încetul cu încetul a dobândit o autoritate oficială în patriarhatul antiochian și constantinopolitan. Se dă cu socotela, că acest teost, — numit în de comun teostul asian, recenziunea asiană sau antiochiană-constantinopolitană — a servit de basă la lucrările esegetice a lui Chrisostom și Teodoret. În prelucrarea latină a istoriei bisericesti scrise de Eusebie ne ofere Rufin un excerpt din o „vorbie apologetică”, în carea Lucian mărturisese și totodată apără înaintea judelei păgân credința sa creștină.

Acestia sunt reprezentanții cei mai renumiți ai literaturii bisericesti-grecesti din jumătatea a 2-a a secolului

*) Eventualele oferte pentru acesti nenorociți le primim cu plăcere, și se vor administra primăriei locale spre distribuire. Apelul comunicat nu-l putem publică, nefind subscris în regulă. Red.

Oglinda plugarilor

după
Fritz Möhrlin
prelucrată de
I. C.
XIX.

Sugătorii de sânge, sau belitorii țăranelui.

(Urmare.)

Puțin după acesta se ivi un biet țeran amărit ca vai de el cu nesce vestminte rupte, din fața lui nu puteai ceti, decât numai supărări și griji. El se rădima ca înlemnit de ușă, până când își isprăvi bētrānului cămătar scrisorile de pe masă. Într'un târziu se întorce spre țeran și îl agrăsece cu o voce aspră. No! da cei, adusai banii? Domnule dragă! duse țeranul, fă bine și me mai îngăduesce, prelungece-mi încă odată cambiul, că ăta, eu am cugetat că voi pute vinde un vițel, fiindu-mi vaca de fētat, dar a lăpedat vițelul, și chiar vaca nu mi o pot vinde, că atunci ne rămâne casa fără o lingură de lapte, și pe lângă acesta mi s'a bolnăvit și nevasta. Ce gāndesci, că eu îți cred minciunile tale, duse cămătarul, cu așa ceva nu scapi? Totdeauna ai venit cu minciuni de acele pe capul meu, și eu ți-am spus, că acesta este cea de pe urmă, eu am promiș la altcineva banii, și acuma trebuie să-i dau,

vești numai de bani, și numai umbra cu minciuni, că nu ajungi departe.

Bietul țeran începă a se rugă cu lacrimile în ochi, să facă bine se-l mai ascepte, că bucuros plătesce ceva și mai mult, dar cămătarul nici nu se uita la el, ci umflă din umăr și dice; cu strugurul stors numai ai ce face, eu dragul meu nu ți pot ajuta eu nu sum de vină de ți s'a bolnăvit nevasta, de altcum aceste sunt numai nesce scopuri de ale tale. Bietul țeran desperat, vādă, că nu are ce face, și răbdarea lui încă s'a gātāt, acuma începe și el: „Așa tu căne bētrān, tu dici, că dela mine numai poți storce nimic, stōrcate pe tine vermii de mādūvā, vrei să ți bați joc de necasul meu, și dici că nu esti de vină la nefericirea mea, dar cine m'a adus la sapă de lemn? numai tu. Nu mi-ai prolungit totdeauna cambiul și l'ai mārīt de me dōre sufletul, ba mi-ai māncat totā averea, și acum vrei să me lași în ușile omenilor, n'ai avea noroc de dīle, și banii ce iai luat dela mine și altul ca mine să i mānānci prin spitale cu doctorii. Acum umilescete și plēcă cu cartea de rugăciuni la biserică ca fariseii cei blēstāmați, că tot nu ți folosește nimic, că Dumneșen dă cu darul. Are se scie totā lumea, că tu esci mișelul cel mai mare pe fața pāmēntului, nu esti vrednic să calci pāmēntul, șarlatan bētrān.

Așa îl afurisi bietul țeran, când scobori treptele, căci acum vādă, că nu are nici un mijloc de

a scăpă din cursa cămătarului. Cămătarul nu și făcū mult din vorbele bietului țeran, ci se întorce la masa lui după ce a aruncat o privire la icōna Māntuitorului, ca și când ar vōi să dică: „Eu și Dumneșen meu ne scim bine trebile”.

Dar se vești cine îi intră acum în casă? Nu e acesta ore un țeran avut pre care toți îl cunoscem, cine ar fi creșut, că și el se ducă lipsă de bani? El încă pare a fi în vre-o încurcatură, căci până astăzi nu mi-a deschis ușa. Cămătarul îl primesce afabil, după-cum îi este nāravul, și omul acesta și pune acuma rușinea la o parte; el nu are cine sci ce lipsă mare de bani, ci se află numai în o încurcatură cum am dīs mai sus, anume el nu vrea să-i vēndă grāul acuma, că nu are mai nici un preț, el ar pute să se împrumute și dela vre un vecin, dar nu vrea bucuros, ar pute să iee și pe moșie adecă pe întabulare (hipotecă), dar atunci l'ar sci satul întreg și acesta nu o vrē el odată cu capul să se scie, că el are datorii, ba nu vrea să rōge pe nime să-i fie chi-zaș, ce ar dīce lumea de el sciindu-l datoriu, prelāngă acesta mai sunt și alte date despre care nu trebuie să mai scie și nevasta. Destul, că acesta este numai o fudulie de a lui, pentru care are să plătescă opt procente camētă și cinci procente rabat, și cămătarul, care îi stringe māna la despărțire, e mai mult ca sigur, că cu timpul are să se întabuleze pe întrēga lui avere.

(Va urma),

II și din secolului al III-lea, sau din restimpul apologetico-polemice. E de însemnat însă, că la răsărit a început a se desvoltă tot în acest restimp încă și o literatură bis. siriană, vorbindu-se despre o scollă teologică destul de bună din Edesa, carea după socotința unora s'ar fi existat acum la finea secolului al II-lea, și din carea s'ar fi eșit și presbiterul Lucian. Încât pentru produsele acestei literaturi bisericesci siriane, apoi din acest restimp avem o traducere a santei scripturi cunoscută sub numele de Pesito (Peschito), adică cea simplă sau verbală, carea s'a făcut cel târziu la începutul secolului al III-lea, și cel mai timpuriu în jumătatea a 2-a a secolului al II-lea. O scriere apocrifă foarte însemnată din acest timp e „învățătura apost. Adai” (Doctrina apost. Addaei), carea s'a descoperit abia în secolul nostru. Autorul acestei cărți se numește pe sine contimporan al apost. Adai — sau după-cum aflăm la Eusebie a apost. Tadeu, — carele s'ar fi fost unul dintre cei 70 de învățacei ai Domnului. După tradiția siriană a fost trimis de apost. Toma ca să încreștineze pe principele Abgar Uchomo conform promisiunii, ce a făcut-o creștinii din Palestina, în corespondența ce au întreținut-o cu acest principe. Adai deci a vestit evangelia, cuvântul lui Dumnezeu în Siria, și învățătura sau doctrina creștină predicată de el e depusă în acest op. Scrierea această voește să treacă de un product al secolului prim, dar după criteriile ei interne nu pōte s'ar fi mai veche, decât din secolul al III-lea, cam de pe la anul 279—290. Din această carte apocrifă, carea după-cum ea însăși mărturisește a fost depusă în arhivele bisericești din Edesa, a scos istoricul Eusebie și a spus în istoria sa bisericească corespondența apocrifă dintre Christos și Abgar, carea o aflăm tradusă și în românește la finea unor cărți bisericesci, edate în România. În urmă se pōte, că și actele disputățiunei cu Mani, întemeitorul Maniheismului, scrise de Achelau din Cascar sau Carrhe, din Mesopotamia în jumătatea a 2-a a secl. al II-lea, încă e un product al acestei literaturi.

(Va urmă.)

Estras

din protocolul ședinței din 11 Maiu a. c. a sântului sinod din București.

(Începere.)

Pentru-că autorul acestei cărți, Simeon Popescu, în prefața sa între altele multe dīce și acesta: „că din punctul de vedere biblic cred, că această scriere va afla ore-care interese la sântul sinod din România, care și-a impus sarcina de a revizui și îndreptă tractatele s-tei scripturi”, ve rog s'ar-mi dați voe a depune la biroul s-tului sinod următoarea propunere:

Propunere.

„Având în vedere decisiunile sinodelor ecumenice și „celor locale, în ceea-ce se atinge de dogmele santei noastre bisericești ortodoxe de răsărit.

„Având în vedere confesiunea de credință ce face fie-care arhieru la chirotonia sa.

„Având în vedere obligațiunea și datoria, ce are fie-care „episcop, preot și creștin, care aparține bisericești de răsărit „de a păstră și apăra drēpta credință și întreaga doctrină a „acestei bisericești, cum și toate instituțiunile ei.

„Având în vedere cartea intitulată „Pneuma în Niceno-Constantinopolitană”, Considerând că cartea această este „după-cum dīce însuși autorul un: „studiu ecsegetico-dogmatic.”

„Având în vedere conclusiunile acestei cărți, care sună „astfel:

1. Evangeliile în nici un cas sub πνεῦμα ἁγίων nu în-teleg persōna a treia din sf. Treime. În specie la Mat. I, 18, 20 Luc. 1, 35, se înțelege: însușirea esențială, „(duch) a Fiului: Această o constată simbolele și o confirmă părinții, învățând că: Iisus Christos s'a întrupat „din sine însuși ca Πνεῦμα ἁγίων — duch sânt — și Maria „Feciōra;

2. Pentru numirea Duchului celui sânt evangelistii „au anumiți termeni tehnici, bine deosebiți de πνεῦμα sau πνεῦμα ἁγίων prin articolul și pronumele „τὸ. ca: „τὸ „πνεῦμα” „τὸ ἁγίον πνεῦμα”, „τὸ πνεῦμα (το) ἁγίον”. „τὸ „πνεῦμα τῆς ἀληθείας”, pe cari simbolele i-au adoptat, folosind cu precumpănire termenul ce ocură mai des la evangelisti: „τὸ πνεῦμα τὸ ἁγίον.”

3. Traducerea în art. III din Simbolul credinței cu „de la Duchul Sânt” este o imitațiune a rētăcīrei apusenilor, contrară spiritului santei scripturi, simbolelor și învățături Sântilor Părinți, ēr explicarea ei obicinuită o eresie. „Traducțiunea adecuată literei și ecuivalentă înțelesului simbolului este: „din Duch sânt și din Maria Feciōra.”

4. Traducțiunea în art. VIII cu „de la Tatăl purcede”, „făcută nu după textul normativ grecesc, ci după cel latin „sau slavon, este asemenea în contra înțelesului din Simbol, și contra învățături bisericești noastre. Traducțiunea ecuivalentă originalului este: carele din Tatăl purcede”, „traducțiune care se află în toate cărțile noastre bisericesci mie „cunoscute, începând cu cēslovul de Rōmnic 1784, Posl. Iustav, Buda 1807; Euchologiu, Sibiu 1833 și toate cărțile „rituale tipărite în Ardeal.”

„Cu acesteia autorul crede a fi demonstrat destul de „evident, de o parte rētăcīrea, în care se află dogmatistii cu „respect la art. III din Simbolul Nico-Constantinopolitan, de „alta adevăratul înțeles al citatului articol cu respect la zămisirea Mântuitorului.

„Rēmāne acum ca sciința s'ar se pronunțe definitiv asupra „acestei lucrări și cei competenți a judecă în cestiuni „dogmatice, ca purtătorii și reprezentanții sciinței teologice, „s'ar confirme sau condamne rezultatele obținute prin cercetările de față.”

Considerând, că prin aceste conclusiuni, se lovesce în credința și decisiunile sântelor sinode ecumenice; Considerând, că autorul acestei cărți este profesor la facultatea de teologie din București; ce este mai mult: se dīce, că este chiar preot, membru activ al santei noastre bisericești ortodoxe de răsărit.

Pentru aceste cuvinte, propun trimiterea cărții acestia în cercetarea profesorilor facultății noastre de teologie spre a referi sf. Sinod asupra ei.

† Iosif metropolit primat, † Iosif metropolitul Moldovei † Partenie al Dunărei de jos.

11 Maiu 1890.

1. P. S. Metropolit primat: A-și avē s'ar fac numai o mică rectificare la espunerea, care a-ți făcut-o fōrte lāmurit și pentru care ve sunt fōrte recunoscătoriu, căci a-ți făcut

un serviciu ortodocsiei. O mică rectificare: Chiar la începutul cuvântării a-ți dīs: că această este o carte răspândită în totă țera.

P. S. Archiereu Gerasim Piteștean: Este un simplu studiu esegetic.

I. P. S. metropolit primat: Ve asigur, că nici în țară nu este răspândită de loc, nici în scoli nu este admisă. Această carte va rēmāne totdeuna o opiniune izolată a autorului. Așa dar eu me unesc cu propunerea ce s'a făcut, de a se trimite în cercetarea profesorilor dela facultatea de teologie, pentru a-și da avizul lor asupra ei, și sunt sigur, că are s'ar fie respinsă.

I. P. S. metropolit al Moldovei și Sucevei: S'a întemplat ca s'ar me afla și eu față în această ședință a s-tului sinod. Profit de această ocaziune ca s'ar arēt mulțămirea mea P. S. episcop al Dunărei de jos, că a venit cu această propunere, la care și eu me asociez din totă inima, — și la care suntem datorii cu toți s'ar ne asocia, — pentru că în adevăr, dacă această carte ar fi răspândită, cum dīce P. S. propunătoriu, atunci ar face mare vătămăre în mințile cele tinere ale studenților și mai ales studenților dela facultatea de teologie, unde astăzi funcționează, — s'ar mi permiteți espresiune, — acest individ ca profesor. Acum întreb: Cu a cui sciință, cu a cui voe, cu a cui aprobare, această persōnă este numită ca profesor la facultatea de teologie? Apoi firesce, că autorul acestei cărți își va propune neapărat opiniunile sale studenților sei.

De aceea me asociez și eu cu propunerea P. S. episcop al Dunărei de jos; de cât mi se pare, că se cere o complotare a regulamentului sf. sinod, că adevărul propunerea s'ar fie iscalită de cel puțin doi membri. Eu însă dīc ca s'ar o iscalim cu toții.

Voci: Da, o iscalim.

I. P. S. metropolit al Moldovei și Sucevei: P. Sântului episcop al Dunărei de jos îi face onōre această propunere, fiind-că probăză, că este viligent la cele ce privesc biserica. Sensul vorbeii de episcop, însemnăză priveghetoriu, păzitor: „Păzitor te-am pus pe tine casei lui Israil”, de aceea și eu me asociez și cred, că suntem cu toții de acord ca această carte s'ar se trimite în cercetarea profesorilor facultății de teologie.

I. P. S. Metropolit primat: Ne mai cerend nimenea cuvântul, pun la vot propunerea.

Sântul sinod o admite în unanimitate.

„Biserica Ortodocsă”.

Varietăți.

* (Denumire). Fōia oficială a publicat denumirea judei dela tabla reg. din Murēș-Oșorheiu Andreiu Frincu de jude la curia reg. din Buda-pesta. Judele dela tribunalul reg. din Sibiu A. Vén a fost denumit jude la tabla din Murēș-Oșorheiu.

* (Călătoria regelui Carol). Dīna ficsată pentru plecarea M. S. regelui și a principelui moștenitoriu, este Mercuri. Maj. Sa se va oprī puțin la Viena, apoi va merge la Ischl, unde va face o vizită monarhului nostru și la Mūnich se va întâlni cu Maj. Sa regina. De aci Maj. Sa regele va merge în Elveția spre a face o cură terapeutică, ēr principele Ferdinand va merge s'ar și vadă pe părinții sei.

* (Act maritim). Dīlele trecute comitetul Asociațiunei transilvane a fost surprins prin o telegramă, că în Galați (România) a încetat din viață un anumit Ioan Oltean, care a testat pe sēma Asociațiunei transilvane suma de 100,000 franci. Ioan Oltean e ardelean, născut în Cojocna și studiile și le a făcut în mare strimțōre materială. Prin diligența sa însă s'a distins atât ca inginer la liniile ferate în Galiția, cât și mai târziu în aceeași calitate în România. În urma economiilor, ce le-a făcut, a lăsat o frumōsă avere, dintre care partea cea mai însemnată a testat o spre scopuri de binefacere și culturale. Pe cât ne bucurăm de aceste dispozițiuni, emanate dintr-o inimă nobilă românească, pe atât de mult regretăm mōrtea prea de timpurie — în etate de 45 ani — a marelui binefăcētōriu al nēmului nostru românesc.

* (Invitare) Junimea studiōsă română din Lipova invită la „Petrecerea de dans” ce o va arangia Mercuri la 15/27 August 1890 în sala la „Archiducele Iosif”. Venitul e destinat pentru ajutorarea școlărilor lipsiți de mijlōce.

Pentru comitetul aranjatoriu: Atanasie Bradian, Silviu V. Bichicean, președinte, secretariu, Constantin Cismaș, Constantin Puticiu, cassariu, controlor.

Prețul de intrare pentru persōnă 1 fl., pentru familiă 2 fl. Începutul la 8 ore sēra. Ofertele maritimōse sunt a se adresă onōratului oficiu protopopesc gr. or. din Lipova. Onoratele dame sunt rugate a se prezentă în toalete cât mai simple.

* (O adunare bisericească furtunōsă.) Sub titlul acesta raportēză foile din Buda-pesta următoarele: Din Turocz-Sz. Miklos se comunică, că adunarea districtului bisericesc evang. de dincōce de Dunăre a decurs fōrte furtunos, deōre ce partida panslavistă sub conducerea lui Mudron a făcut totul ca s'ar reiasă cu proiectele sale. La întrebarea despre purtarea matriculelor a isbucnit mare larmă la espunerea vice comitelui din Turocz, Beniczky. Observările sale, că nepurtarea matriculelor în limba magiară învōlvă vătēmarea legii au provocat energice neaprobări. Majoritatea a hotărīt ca toate cărțile bisericesci s'ar se pōrte în limba comunității bisericesci. Ces-

tiunea participării la sinodul bisericesc a fost respinsă de acest partid sub cuvântul de inoportunitate; cu tōte că președintele Szentiványi a afirmat, că pasivitatea e dăunōsă pentru district, că trebuie s'ar iasă pe câmpul de luptă, deōre ce protestările nu ajută nimic, și regimul doresce tare întrunirea sinodului, și această trebuie s'ar se realizeze. Beniczky a dīs: Contrarii nostri politici nu pot ajunge în majoritate și de aceea voesc ca cel puțin s'ar se afirme pe terenul bisericesc. Această espunere a provocat între slovaci o adevărată furtună. Stefano-vici și consoții s'au ridicat de pe scaune și s'ar produs un astfelu de tumult încât Beniczky nu 'ar pōtū termină vorbirea. Președintele se vedū silit a intrerupe ședința, carea s'a continuat după amēdi. S'a hotărīt a nu se face pregătiri pentru sinod, ci s'ar se institue o comisiune pentru compunerea unui elaborat. Cu privire la întrebarea din urmă, dacă panslavismul învōlvă o pedecă canonică a urmat decisiune în înțelesul majorității, carea a unit întrebarea cu motivarea: panslavism nu esistă, și a hotărīt a asterne în sensul acesta o declarațiune către convent.

* (Patriarchul armēn.) Patriarchul armēn gr. or. Coran Asichian și-a înaintat demisiunea. Marele vizir i-a dat s'ar înțelēgă, că dēnsul nu pōte înaintă sultanului demisiunea în forma, în care sunt espuse motivele demisionării. Patriarchul a insistat însă pe lângă cererea sa și acum se asteaptă opiniunea sultanului.

* (Episcopii noi ai Macedoniei.) Sultana a implinit dorința bulgarilor în cestiunea episcopilor din Macedonia. Noii episcopi vor fi: Teodosiu, Sinesiu și Cusma. Teodosiu s'a născut în Macedonia și și-a făcut studiile în limba greacă, a devenit cel mai aprig apărătoriu al bulgarilor și se consideră de cel mai învățat în clerul bulgar. De aceea a și fost în serviciul exarchului bulgar la Constantinopol, a ajuns capu-chehaia (secretariu-general) și l'a înlocuit mai târziu pe exarchul în Kirkilisa. Vorbesce perfect limba francesă și turcēscă și e destinat episcop în Ueskul.

Sinesiu, destinat pentru Ochrida s'a născut tot în Macedonia, a fost 13 ani episcop și s'a făcut plăcut turcilor și bulgarilor. A înființat mai multe scōle.

Și archimandritul Cusma e născut în Macedonia și e destinat episcop în Kōprulū. Și a făcut studiile în Salonichi, a lucrat mult pentru întărirea elementului bulgar și a avut s'ar suferi din partea grecilor. Pricepe bine limba francesă și vorbesce limba turcēscă.

* (Austro Ungaria și Bulgaria.) Negotierile pentru încheierea unei convențiuni comerciale între Austro-Ungaria și Bulgaria se vor reincepe îndată ce ministrul președinte Stambuloff se va reintōrce în Sofia. Se asigură, că preste greutățile cele mai mari s'a trecut încă în pertractările anterioare.

* (Autorii romāni pe hārtii de țigarete). Căpitanul Creangă din armata română, fiul povestitorului Ioan Creangă, a conceput idea de a fabrica cārticele de țigare, în care s'ar se cuprindă și ceva din scrierile autorilor nostri, și a și scos primele cārticele. În ele, se cuprind 1000 foi de țigare, 32 pagini anuciuri, și 16 pagini de text din operele dlui Al. Odobescu. Teestul e făcut cu literile cele mai mici posibile și e cât se pōte de legibil. O cārticică de această nu costă decât 15 bani.

Bibliografie.

În editura librăriei N. Ciurcu din Brașov a apărut **Abecedar** sau „Întāia carte de cetire și scriere pentru învățarea limbei magiare în scōlele populare romāne” pe basa planului ministerial de învățământ de Francisc Koós, inspector reg. scol. și consil. și de Ioan Darius, învățatoriu la scōlele centrale romāne din Brașov. — Prețul 20 cr.

Loterie.

Sâmbătă în 9 August 1890.

Buda: 78 32 21 71 53

Bursa de Viena și Pesta.

Din 8 August 1890.

	Viena	B.-pesa
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	101.90	101.90
Renta de aur austriacă	103.80	103.75
Sorți de stat dela 1860	139.75	140.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	348.—	348.—
Imprumutul drumurilor de fer ung.	116.—	—
Scrișuri fonciare ale institutului „Albina”	—	101.—
Renta ung. de hārtie	99.90	99.90
Obligațiuni urbariale ung. cu sorți	—	—
Obligațiuni urbariale tem.-băn.	—	—
Obligațiuni urbariale tem.-băn. cu sorți	—	—
Galbin	5.51	5.48
Napoleon	9.20	9.19
100 marce nemțesci	56.65	56.65
London pe (poliță de trei luni)	116.—	116.—

Nr. 160.

[403] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de profesor de religie la gimnaziul român gr. or. din Braşov se escrie concurs cu termenul de 20 August st. v. 1890.

Concurenţii vor adresa către subscrisa eforia şcolară petiţiunile lor înscrise cu documentele:

a) că sunt români de religie gr. or.

b) că au purtare bună, atât în privinţa morală, cât şi în relaţiunile civile.

c) că sunt de constituţiune firmă şi deplin sănătoşi.

d) că după depunerea esamenului de maturitate la gimnaziu au absolvit studiile teologice şi au făcut un curs complet la facultatea filosofică.

Profesorul de religie va avea a propune studiul religiei în toate clasele gimnaziale, a ţine eshortaţiunile îndatinate şi a purta supraveghere asupra elevilor în biserică, promovând atât prin instrucţiune cât şi prin exemplu religiozitatea şi moralitatea tinerimii şcolare. Afară de acestea va fi obligat a mai prevedea în cas de lipsă patru ore de instrucţiune din alte obiecte corespunzătoare pregătirii sale.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Până la obţinerea decretului de profesor ordinar salariul anual de 800 fl. v. a., după denumirea de profesor ordinar salariul anual de 900 fl., cuincueniul de 50 fl., care se repetă de 5 ori, 130 fl. reţinut de cuartir cu drept de înaintare la reţinutul de cuartir de 170 fl. pe an şi drept de pensie conform statutelor.

Concurenţii vor declara în petiţiunile lor, că se vor spune legilor noastre bisericeşti şi şcolare, precum şi normativelor şi dispoziţiunilor speciale ale acestor institute, ce sunt în vigore sau se vor face în decursul timpurilor.

Braşov, în 18/30 Iuliu, 1890.

Eforia şcolilor române ort. res.

N. Strevoiu,
preşed.

Nr. 4723. Scol.

Se dă spre publicare cu aceea observare la punctul d), că absolvirea studiilor teologice are să fie documentată prin testimoniu cu valoare pentru arhiepiscopia Transilvaniei.

Sibiu, din şedinţa consistoriului arhiepiscopescan, ca senat şcolar, ținută la 26 Iuliu, 1890.

Consistoriul arhiepiscopescan.

Nr. 320 Scol.

[402] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învăţători la şcolile din comunele mai jos însemnate aflătoare în tractul protopresbiterat gr. or. al Solnocului, se escrie concurs ca termen de 30 de zile dela prima publicare.

1. Cupşeni. Un post de învăţătoriu salarizat cu 100 fl. v. a., cuartir şi lemne de foc, din cari e a se încălzi şi sala de învăţământ.

2. Libotin. Un post de învăţătoriu salarizat cu 100 fl. v. a. cuartir şi lemne de foc, din cari e a se încălzi şi sala de învăţământ.

3. Ungureni. Un post de învăţătoriu salarizat cu 100 fl. v. a., cuartir şi lemne de foc, din cari e a se încălzi şi sala de învăţământ.

4. Rogoz. Un post de învăţătoriu salarizat cu 100 fl. v. a., cuartir şi lemne de foc, din cari e a se încălzi şi sala de învăţământ, toate înse-

tea salarii au a se căpăta din reparatiune dela popor.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Solnocului.

Cupşeni, în 4 Iuliu, 1890.

S. Cupşa, m. p.
protopresbiter.

Nr. 435.

[401] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învăţătoresci la comunele bisericeşti mai jos însemnate din protopresbiteratul Braşovului I, se escrie concurs cu termen de 30 zile, computându-se dela prima publicare în „Telegraful Român.”

I. La şcoala capitală gr. or. din Satulung, biserica Sf. Adormiri, pentru doi învăţători cu salariu de câte 300 fl., solvabile în rate lunare anticipative, după 5 ani de serviciu, se vor urca salariile la câte 350 fl.

II. La şcoala poporală din Zizin, cu salariu de 110 fl., în care este computat şi venitul de cantor.

III. La şcoala poporală din filia Cărpiniş, apartinătoare de matra Târlungeni cu venit de 60 fl.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi, au de a-şi adresa suplicile lor la subscrisul oficiu protopresbiterat, cari au a fi prevăzute cu următoarele documente:

a) testimoniu de calificare învăţătoresc;

b) testimoniu despre eventuala funcţionare ca învăţătoriu la alte şcoli;

c) atestatul de botez, că este de religie gr. orientală;

d) eventual şi alte documente necesari, conform prescripţiilor din vigore.

Vor fi preferiţi cei cu calificare superioară şi cu deosebire cari vor avea cunoştinţă de muzică vocală sau instrumentală, se subînţelege pentru postul de sub Nr. I.

În conţelegere cu comitetele parohiale.

Oficiul protopresbiterat gr. orientat Braşovul I.

Braşov, 20 Iuliu, 1890.

Ioan Petric,
adm. prot.

Nr. 225.

[396] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învăţătoresci în comunele bisericeşti gr. or. din protopresbiteratul Câmpenilor cu începutul anului şcolar viitoriu se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

1. Lăpuş, cu salariu 200 fl., din repartiziune şi lemne pentru încălzit.

2. Ponor, cu salariu 200 fl., din repartiziune, cuartir şi încălzit.

3. Neagra de jos, cu salariu 200 fl., din repartiziune şi cuartir încălzit.

4. Lăzesci, cu salariu 150 fl., din repartiziune şi lemne pentru foc.

5. Peleş, cu salariu 150 fl., din repartiziune şi lemne pentru foc.

6. Poiana, cu salariu 150 fl., din repartiziune şi lemne pentru foc.

7. Săcătura, cu salariu 150 fl., din repartiziune şi cuartir încălzit.

8. Săcătura, cu salariu 150 fl., din repartiziune şi cuartir încălzit.

9. Certegea, cu salariu 100 fl., din repartiziune, şi cuartir încălzit.

10. Valea verde, cu salariu 100 fl., din repartiziune şi lemne pentru foc.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi se şi trimită concursurile înscrise după legile şcolare în vigore până la termenul convenit subscrisului oficiu.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Câmpenilor.

Câmpeni, 13 Iuliu, 1890.

Romul Furdul,
protopresbiter.

Nr. 350.

[400] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea staţiunilor în învăţătoresci din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul gr. or. al Haţegului se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare.

1. Livezeni, cu salariu anual de 280 fl., bani din repartiziune, cuartir liber în edificiul şcolii, 4 stângini de lemne, din cari are a se încălzi şi şcoala, grădini de legumi lângă şcoală şi grădina de pomi.

Alesul este deobligat a conduce elevii la biserică în Dumineci şi sâmbători.

2. Nucşóra, cu salariu anual 240 fl., cuartir şi lemne focali. În Dumineci şi sâmbători va avea a conduce elevii la biserică şi a ţine strana sub liturgiă.

3. Zlasti, cu salariu anual 200 fl., cuartir şi lemne focali.

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste staţiuni au a-şi trimite cererile lor — în termenul prescripţiilor — înscrise conform prescripţiilor legale la subscrisul.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Haţeg în conţelegere cu comitetele parohiale.

Haţeg, la 24 Iuliu, 1890.

Ioan Raţiu,
protopresbiter.

Nr. 474.

[399] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învăţătoresci, devenite vacante la şcolile elementare gr. or. din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu termen până la 20 August a. c.

1. Şugag, două posturi, cu salariu câte de 200 fl., care se va solvi în rate lunare decursive din cassa comunei, cuartir liber şi 2° lemne de foc. Învăţătorii, care va fi ales de notariu al comitetului parohial, pentru prevederea agendelor scripturistice va primi o remuneraţiune de 10 fl. şi folosinţa grădinei şcolare.

2. Pianul de jos, un post cu salariu anual de 200 fl., care se încasează prin repartiziune dela popor şi se va solvi în patru rate decursive.

3. Pianul de sus, un post cu salariu anual de 200 fl., cuartir liber şi 2° lemne de foc.

Dela concurenţi se aşteaptă, ca se instruzioneze elevii în cântările bisericeşti, să cânte Dumineca şi în sâmbători cu elevii şi să ţină strana în biserică.

Reflecţii la aceste posturi înscrise conform normelor din vigore, până la termenul sus indicat la oficiul protopresbiterat subsemnat.

Sebeş, 17 Iuliu, 1890.

Oficiul protopresb. gr. or. în conţelegere cu comitetele parohiale respective.

I. Tipeiu,
prot.

Nr. 124.

[398] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învăţătoresc devenit vacant la şcoala gr. or. din Braşovul-vechiu se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Cu postul acesta e împreunat un salariu anual de 300 fl., care se ridică pe lângă cuitanţa dela epitropia parohială în rate lunare anticipative.

Dela concurenţi se cere să fie de religie greco-orientală, să aibă calificarea prescripţiilor de lege; să fie bineversaţi în cântările şi ritualele bisericeşti, fiind îndatoraţi a ţine strana în biserică Dumineca şi sâmbătore, şi a instrui în aceea tinerimea şcolară.

Doritorii de a ocupa postul acesta au a-şi aşterne cererile lor înscrise conform legilor în vigore până la termenul arătat subscrisului comitet prin

prea onoratul oficiu protopresbiterat I-lea al Braşovului.

Braşov, 12 Iuliu, 1890.

Comitetul parohial gr. or. dela Sânta Adormire din Braşovul vechiu, în conţelegere cu prea onoratul oficiu protopresbiterat I-lea al Braşovului.

George Persinariu,
paroh şi preşedinte.

Nr. 194

[397] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învăţătoresci cu începutul anului şcolar 1890/91 în comunele bisericeşti mai jos însemnate din protopresbiteratul gr. or. al Abrudului se publică concurs cu termen de 30 zile.

1. Cărpiniş, cu salariu de 200 fl., din repartiziune, cuartir şi lemne de încălzit.

2. Trêmpoele, cu salariu 200 fl., din repartiziune, cuartir şi încălzit.

3. Bucium-Isbita, cu salariu 150 fl., din repartiziune, cuartir şi încălzit.

4. Bucium-Sat, cu salariu 150 fl., din ajutoriu erarial şi repartiziune, cuartir şi încălzit.

5. Buninginea, cu salariu 150 fl., din repartiziune, cuartir şi încălzit.

6. Ciurulésa, cu salariu 150 fl., din repartiziune, cuartir şi încălzit.

7. Corna, cu salariu 150 fl., din repartiziune, cuartir şi încălzit.

8. Galaţi, cu salariu 150 fl., din fondul şcolar şi repartiziune, cuartir şi lemne de încălzit.

9. Presaca, cu salariu 150 fl., din repartiziune, cuartir şi încălzit.

10. Soharu, cu salariu 150 fl., din repartiziune şi lemne pentru încălzit.

11. Vêrtop, cu salariu 150 fl., din repartiziune şi fondul şcolar, cuartir şi încălzit.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi se trimită concursurile la subscrisul oficiu până la termenul convenit.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Abrudului.

Abrud, 12 Iuliu, 1890.

Romul Furdul,
protopresbiter adm.

Nr. 450.

404] 1—3

EDICT.

Ioana Constandin Todescu legitimata nevastă a lui George Gros din parohia gr. or. Şugag, şi-a părăsit legitimitatea ei bărbat cu necredinţă pribegind prin lume, fără ca să se scie locul ubicaţiunii şi de mai este în viaţă, din anul 1883, se citează prin acesta ca până la 1 Ianuarie 1891 să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră, procesul divorţial încamint de supranumitul ei bărbat se va pertracta şi decide şi în absenţa ei.

Sebeş, în 1 Iuliu, 1890.

Forul matrimonial de prima instanţă al tractului Sebeş.

Ioan Tipeiu,
protopresbiter.

Sz. 418/890 plg.

[394] 3—3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék ezenel közhirre teszi, hogy Muzsna község határa általános határtagositásának megengedhetősége kérdésében tárgyalási határidőül 1890 évi szeptember hó 20 napjának d. e. 9 órája Muzsna község házához kitűzetik, mikorra az összes érdekeltek azon figyelemzettel idéztetnek meg, hogy a birtokrendezési utasítás értelmében a meg nem jelenő felek úgy tekintetnek mint a kik a tagositásba beleegyeztek, és hogy a kérés I-ső példányát ezen kir. törvényszéknel megtekinthetik.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1890 február 24-én tartott üléséből.

Nagy Lajos,
elnök.

Májai C.
jegyző.